29.04.2024 г. / 03:05:32

Вяра

Допълнение към "Сатанинската символика в лъжеправославните "официални" църкви"

Явно е случайно точно този жезъл е избран от жидомасонските ересиарси на икуменизма. Антихристите са изразили своите пристрастия и любов към окултна символика характерна за голяма част от езическия свят.

“Жезълът завършва с две змийски глави. В долната му част има втулка, за да бъде поставян на дълга дръжка. Змията, независимо че се свързва и с други божества, се приема за безспорен символ на Дионис, наричан още Сабазий. Той бил почитан и с нощни, и с дневни церемонии, при които поклонниците му, увенчани с копър и тополови клонки, размахвали във въздуха огромни червени змии. Намирането на жезъла е категорично доказателство, че светилището е на Дионис.” - проф, д-р Диана Гергова археолог от БАН обяснява за находката от светилище на Дионис на връх Острец над Велинград.

В малоазийската традиция две змии са били символ на плодородието. В Индия кадуцеят символизира пробуждането на Кундалини. Кундалини, или Змийски огън, "спи" в основната чакра под формата на навита змия и когато се събуди в резултат на еволюцията, тя се изкачва по гръбначния стълб по три пътя: централния – Сушумна, и два странични такива, които образуват две пресичащи се спирали, Пингала (това е дясната, мъжка и активна спирала) и Иде (лява, женска и пасивна).

Скандинавците почитали Хермес под името Один, тевтонците - под името Вотан.

Добрите и злите принципи на древна Персия - Ахурамазда и Ариман понякога са изобразявани под формата на две змии, обърнати една към друга, борещи се за яйцето на Земята, опитвайки се да го грабнат от чуждите зъби.

В света на изображенията на алхимията двете змии символизират химическите елементи сяра (Sulfur) и живак (Mercurius) в баланс, т.е. те се възприемат като двойна система от принципите на течливост и запалимост, а живакът е олицетворен от самият бог Меркурий.

Египтяните оприличавали човечеството на стадо овце. Върховният и Непостижим Баща бил Пастирът, а Хермес бил неговото куче пазач. Религиозният и символичен произход на овчарската тояга може да се открие в египетските ритуали: трите скиптъра на Египет включват овчарска тояга, символизираща силата, с която посветеният фараон решава съдбините на своя народ.

Казано синтезирано и опростено, жезълът на Хермес „утвърждава равенството между доброто и злото“.

Историята познава много гностически секти, които

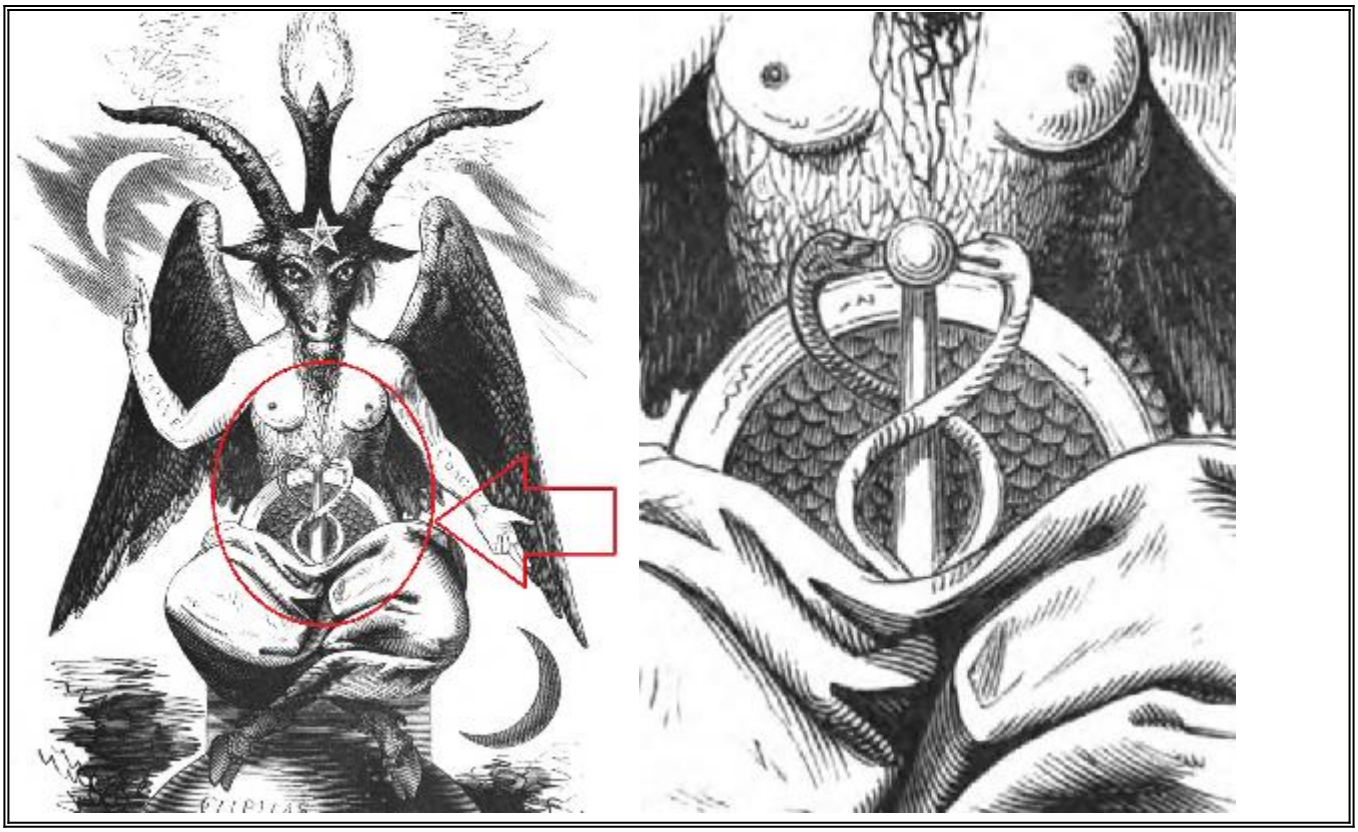
спекулират с християнството и посяват своите отровни плевели в него. В това отношение представлява интерес гностичната секта на „офитите“, което означава „змиевидни“.

Смята се, че няколко офитски текста са открити в библиотеката на Наг Хамади. Офитите почитали Христос като змийско въплъщение, като „Добрата змия“, която олицетворявала мъдростта и давала на хората истинско знание, и вярвали в множествеността на неговите въплъщения. Наред с това офитите учели и за други змии, враждебни на човешката раса. Между другото, офитският гнозис бил особено разпространен в Египет.

Както виждаме, в жезъла на „епископите и патриарсите“ с две змии може да се проследи влиянието на гностическите учения, според които, ако доведем символиката на реформаторите от епохата на ренесанса до нейния логичен завършек, се потвърждава равенството между Христос и Антихриста.

Но най-фрапиращото и богохулно значение тепърва следва да бъде разкрито:

Същият символ, който развяват ересиарсите жидомасони икуменисти може ясно да се види у самия техен баща – Бафомет. На графиката с неговия образ той присъства като фалическа символика:

Представете си каква е сатанинската гавра над окаяните хора, които му се кланят по еретическите псевдоправославни църкви (вкл. и българската „пц“ – българска „патриаршия“) и какво е осквернението на храмовете и олтарите им.

Както се вижда падналия ангел-хермафродит съчетава двата пола в себе си. Ето защо други негови почитатели днес яростно налагат трас-джендърната идеология дори и на най-

малките деца.

Неслучайно на паметника му в Детройт извратените са изобразили и дечица около него:

Източник:

Энциклопедический словарь символов/ Авт.-сост. Н. А. Истомина. М.: ООО «Издательство АСТ»: ООО «Издательство Астрель», 2003. с. 334-335.

Вижте цялата стаия:

Сатанинската символика в лъжеправославните ''официални'' църкви

{{_LINK1_}}

buditeli.info © 2017